

ειρμός

ειρμός, ο, ουσ. [<αρχ. εἰρμός], ο ειρμός·

- *χάνω τον ειρμό ή χάνω τον ειρμό των σκέψεών μου*, χάνω προσωρινά την ικανότητα να βάζω σε μια λογική σειρά τις προτάσεις ή τις σκέψεις μου: «εκεί που μιλούσε, έχασε ξαφνικά τον ειρμό του κι άρχισε να λέει ἀλλ' αντ' άλλων || μη μ' ενοχλείς τώρα που σκέφτομαι, γιατί θα χάσω τον ειρμό των σκέψεών μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας